

השובר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

פז א מיי פ"ג מלכות
שכרות הלכה ו סמט
עשן פט טו"ע ח"מ ט"ו
שח סע"ק ז :

סח ב מיי שם הלכה ו
סמט שם טו"ע ז
ה"פ ט"ו ט"ז סע"ק ח :

ט"ז מיי שם הלכה ו
סמט שם טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי שם הלכה ו
סמט שם טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי שם הלכה ו
סמט שם טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי שם הלכה ו
סמט שם טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי שם הלכה ו
סמט שם טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי שם הלכה ו
סמט שם טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

ע ד מיי פ"ג מלכות
מלוה וזה הלכה ו
סמט עשין ד טו"ע ח"מ
ט"ז מיי שם ט"ו :

תרגמה אבי במחיקתה . מה שהקשה בקונטרס לפי תשובת הגאונים נראה דלאו פירכא היא דכי אם התנה עמו להוליך ברזל או אבנים והוליך כוונתו לאו טולה ה"ג דאם יוסף יהא חייב:

סתם ספינה בת תלתין כוונתו . משמע דתוספת אחד משלשים ואם כן מודתה סאה גמל

משמע דמשא גמל כור וק' לרי"ס דפ' מי שהשחיד (שבת ד' קנה): אמר רב ירמיה מדפתי לדידי חזי לי ההוא טייעא דלוחלה כורא ואטענה כורא

משמע דשאר גמלים איין טוענים כל כך אלא ההוא שהיה משונה וי"ל כדפ"ה הסה דאטענה כורא למונות

אורו הדרך לבד שאר המשאוי וכן נראה דאין סברא שיוכל להאכיל גמל אפילו ע"י אביסה כדי משאו

בפעם אחת : **ניבא** חקן סתמא דלא כר' מאיר . מדמי ליה אומן לשובר דכי היכי דאומן הוי שומר סכר

אע"פ שאינו נוטל סכר על השמירה אלא סכר טורחו ה"ל שוכר הוי כשומר סכר אף על פי שאינו נוטל סכר שמירה אלא כיון שנהנה ממנה

בשכר שנתן : **דקא** יהיב ליה [פני] פורתא הוי עליה שומר סכר . והוא מלי לאקפו"י מי לא עסקין דלא

יהיב טפי פורתא אלא בלאו הכי פריך ליה ספיר : **דקא** תפיס ליה אאגריה הוי שומר סכר . ואל"ת הא

דוקן במתני' הלוהו על המשכון שומר סכר דמיקן לאשכוחי טעמא בגמ' דהוי שומר סכר כדשמאל או

כרב יוסף לימא טעמא דבההיא הגאה דתפיס ליה אחזיבה הוי שומר סכר וי"ל דהתם לא אחזיבה מלוה

מיד דאין מריח במה שהלוה ממה שלא היה מלוה ולא היה לו משכון ואל"ת שוכר נמי בההיא הגאה דתפיס

ליה לאשכרו שתתן ליהוי שומר סכר וי"ל דאומן ודאי הוי שומר סכר במאי דתפיס אאגריה לפי שרוב אומנים

עושין מלאכה בזית בעל הבית ואינם תופסים כלום בשכרם וזה שעושה

בציתו ותפוס כבלי נהנה הרבה אבל שוכר אין לו הגאה שכל שוכרים תפוסים בדבר ששכרו דאין יכולין לעשות מלאכתן אם לא היה ברשותם:

הא

וכן בשעת שמוחה אמר רפרס אבל לאחר ימי שאילתה אמר ר' אבהו ותני **משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה**

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

שם עשרה . תוספת סאה להשוותן למשאו החסין : חייב . צביל הנפח : הא שלשה קבין פטור . כדרכא : במחיקתה . **אמר שמואל** שעורין שהתליו וכן (ה) (צ"ה) תשובת הגאונים אבל לדידי קשיא לי מה לי התליו ומה לי לא התליו והרי יש כאן נפח של לתך

ולשנת קבין וקשיא פטור ולאביי נפח כמשאוי דהא לאו התליו נמי שעורין קלים הם ומחייב להו אביי משום ניפחא **אמר ר' אבהו** משא החמור - לתך ומיידתן טפופות ט"ו סאין ולא מחוקות ומוקי לה אביי בט"ו מחוקות שהמחך - פחות ג' קבין ואין לתך אלא תוספת נפח שלש קבין של לתך טפופות. טפופות לא מחוק ולא גדוש :

מחוקות . ריש"ש : קב לקפף . קב הוי תוספת לאדם הגושא בכתף ותייב המוסוף בקלוקלו מכאן אתה לומד משא אדם צבוי שלשים קב שהו חמש סאין דתמן תוספת החמור שלשה קבין סאין חצי סאה ומשאו לתך ט"ו סאין חלמא תוספת חמשה משלשים במשא הו"א ושמועין דאם הוסוף עליו קב חייב לקמן פריך והרי הוא בן דעת ואי לא מני ביה

לדרייה ארעא : **אדריב** לעריבה . לתך הוי תוספת למשאו ספינה קטנה : כור . הוי תוספת לספינה צבועה : **בשכסו** לאלתה . לא חספיק

לפרק המשא מעל כתפו עד שרצו תחת משאו : **בס פלתיין** כוונתו . לריבה **שחאה** [גדולה וסאה] בכך הולכת על פני המים דהא תוספת אחד מלי הוא ומדקתני כור לספינה ש"מ ספינה בת שלשים : ה"ג א"ר פפא ש"מ סתם ספינה וכו' למאי נ"מ למקח וממכר : **מתני'** גל פאומני . קבלנין המוקבלין עליהן לעשות המלאכה בצמיהם : **שומרי סכר** . להחייב בגניהם ואבידה וטעמא מפרס בגמרא : **ובגון** שאמר עול

אמר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

אומר ר' אבהו ותני משלם ד' מאיר אומר בשומר שוכר רבי יהודה

[שבת נכח וכו']

16 מחוקות = 15/16 ספופות

לקמן ג. א. ב. כ. ד. ה. ט. ז. ח. טו. טז. שבעות מעי :

נס זה שם כ. אומר טכ

לקמן ג. א. ב. כ. ד. ה. ט. ז. ח. טו. טז. שבעות מעי :

לקמן ג. א. ב. כ. ד. ה. ט. ז. ח. טו. טז. שבעות מעי :

לקמן ג. א. ב. כ. ד. ה. ט. ז. ח. טו. טז. שבעות מעי :

לקמן ג. א. ב. כ. ד. ה. ט. ז. ח. טו. טז. שבעות מעי :